

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1764/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.IV.10.010/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője útján (Dr. Császi Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: Dr. Császi Zsüliet) eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve a Kúria Mfv.IV.10.010/2025/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, a Fővárosi Törvényszék 3.M.70.110/2020/168. számú és a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.133/2024/5. számú ítéleteire, valamint az Országos Rendőr-főkapitányság Vezetőjének 101/1737/5/2013. Szü. számú határozatára is kiterjedő hatállyal. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott hatósági és bírósági döntések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, I. cikk (3) bekezdésével, II. cikkével, VI. cikk (3) bekezdésével, XV. cikk (1) bekezdésével, XIX. cikkével, XX. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXV. cikkével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, illetve 28. cikkével.
- [3] 1.1. Az indítványozó felperes a rendőrségnél állt hivatásos szolgálati jogviszonyban. A szolgálati jogviszonyát a hivatásos szolgálatra való egészségügyi alkalmatlanság címén a parancsnoka 2008-ban az első- és másodfokú felülvizsgáló orvosi bizottság határozata alapján felmentéssel megszüntette.
- [4] Az indítványozó a szolgálati jogviszony megszüntetésével összefüggésben szolgálati panaszt, majd keresetet terjesztett elő. Álláspontja szerint a szolgálati jogviszonyának megszüntetésére olyan balesetből eredő állapot, illetve betegségek miatti egészségkárosodás adott alapot, amely összefügg a szolgálati kötelemekkel vagy – ha

már ezek korábban is megvoltak – a szolgálat sajátosságaival összefüggésben jelentősen súlyosbodtak. Az egészségügyi alkalmatlanságát a 2006. őszén elszenvedett vállsérülése, a nyelvtanfolyammal összefüggő stresszhelyzet és az elégtelen üzemorvosi ellátás, a kezelés elégtelensége okozta. Az eljáró bíróságok a keresetet elutasították.

- [5] Az indítványozó 2013-ban újabb szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben a szolgálati megbetegedés kivizsgálását, valamint egészségkárosodásának szolgálattal való összefüggésére vonatkozó eljárás lefolytatását és határozat meghozatalát kérte. Szolgálati panaszának elutasítását követően a szolgálati megbetegedés tárgyában az indítványozó ismételten szolgálati panaszt terjesztett elő, és annak elutasítását követően a bírósághoz fordult. Az eljáró bíróság ítéletével a keresettel érintett határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította. A másodfokon eljáró bíróság végzésével a pert megszüntette és az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, mivel a felperes kártérítési igényt csak a perben terjesztett elő, amit az állományilletékes parancsnokhoz kellett volna benyújtania. A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Kúria végzésével a másodfokú döntést az elsőfokú ítéletre kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokon eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, megjelölve, hogy az indítványozónak a megfelelő alperest kell perbe vonnia és ez esetben a kártérítési igényt érdemben kell vizsgálni. Ezen indokok miatt megismételt eljárásban bírálták el az indítványozó keresetét.
- [6] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló keresetében az indítványozó keresetveszteségi járadék jogcímen kártérítés és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni volt munkáltatóját. Álláspontja szerint a szolgálati jogviszonyának megszüntetésére olyan balesetből eredő állapot, illetve betegségek miatti egészségkárosodás adott alapot, amely összefügg a szolgálati kötelmekkel, vagy a szolgálat sajátosságaival összefüggésben jelentősen súlyosbodtak. A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2024. február 15. napján kelt 3.M.70.110/2020/168. számú ítéletével a keresetet elutasította, elfogadva a szakértői véleményekben foglaltakat, miszerint az indítványozó egészségügyi alkalmatlanságának megállapítását megalapozó megbetegedések nem függtek össze a szolgálati feladataival, így az alperes felelősségét megállapítani nem lehetett. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Mf.31.133/2024/5. számú 2024. október 3. napján kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya, az eljárási költségek, az illeték tekintetében helybenhagyta, az indítványozó által fizetendő perköltség összegét megváltoztatta. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. március 19. napján kelt Mfv. IV.10.010/2025/5. számú ítéletével a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta. A döntését a perbeli időszakban hatályos a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 163. § (1) bekezdése szerint hozta meg, miszerint a

hivatásos állomány tagjának kell bizonyítania, hogy a kár a szolgálati viszonyával összefüggésben keletkezett. Ennek sikertelenségére való tekintettel, a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdése értelmében, miszerint az a bizonyításra kötelezett fél terhére esik, a felülvizsgálati kérelmet annak megalapozatlansága miatt visszautasította.

- [7] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal, amelyben előadta, hogy álláspontja szerint a Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, I. cikk (3) bekezdésével, II. cikkével, VI. cikk (3) bekezdésével, XV. cikk (1) bekezdésével, XIX. cikkével, a XX. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXV. cikkével, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, illetve 28. cikkével.
- [8] Az emberi méltósághoz való jog és a testi-lelki egészséghez való jog sérelme körében az indítványozó előadta, hogy az egészségi állapota a szolgálat teljesítése során romlott meg, amelyet a munkáltató és a bíróságok sem kellő súllyal, sem kellő gondossággal nem vettek figyelembe. Az a körülmény, hogy az indítványozó tartósan, kizárólag szociális segélyből kényszerül megélni, miközben egészségkárosodása szolgálati kötelezettségeinek teljesítése során alakult ki, sérti a fent említett alapjogait.
- [9] Az egyenlő bánásmód követelményének sérelme esetében az indítványozó álláspontja szerint hátrányos megkülönböztetésben részesült, amikor a munkáltató a kötelező vizsgálatok és minősítő határozatok lefolytatását elmulasztotta, és ennek következtében az indítványozó olyan ellátásokból maradt ki, amelyek a hasonló helyzetű hivatásos állományú személyeket megilletik.
- [10] A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme körében az indítványozó álláspontja szerint az Országos Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) szolgálati megbetegedés és a szolgálattal összefüggő egészségkárosodás kivizsgálásának elmulasztásával megsértette az indítványozó alapjogát. Az ORFK éveken keresztül nem hozott érdemi döntést, indokolási kötelezettségének sem tett eleget, amelynek következtében „az indítványozó kiszolgáltatott helyzetbe került, és elesett olyan társadalombiztosítási, illetve szolgálati ellátásoktól, amelyekhez alapjog alapján hozzá kellett volna jutnia”. Az eljárások indokolatlan elhúzódása (a 2008. évben indult eljárás 2025. évben zárult le) pedig sérti az észszerű időn belül történő elbírálás követelményét. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében előadta, hogy a bíróságok nem biztosították a tényleges érdemi védekezés lehetőségét. A bizonyítási eljárás során a bíróságok több, az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékot, így az orvosszakértői iratokat, valamint a munkáltató mulasztásait igazoló dokumentumokat figyelmen kívül hagytak, illetőleg azok értékelését mellőzték. Az indítványozó álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróságok *contra legem* értelmezték a régi Pp. 221. §-át, amikor kellő indokolás nélkül

hoztak ítéletet, melyeket a Kúria érdemi vizsgálat nélkül hagyott helyben. Mindezek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdésének (indokolt bírói döntéshez való jog) sérelmére vezettek.

- [11] A hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme körében az indítványozó kifejtette, hogy hiába élt a rendelkezésére álló jogorvoslatokkal, azok ténylegesen nem biztosították panaszai érdemi vizsgálatát. Az ORFK határozatával szemben nem állt rendelkezésére tényleges fellebbezési fórum, a bíróságok pedig a munkáltatói mulasztások vizsgálatát mellőzték. A Kúria felülvizsgálati ítélete formai indokokra szorítkozva tartotta fenn a jogerős döntést, és ezzel megfosztotta az indítványozót a jogorvoslat tényleges érvényesülésétől.
- [12] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [13] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be, jogi képviselő útján járt el és a csatolt ügyvédi meghatalmazás kiterjed az alkotmányjogi panasz során történő képviseletre is. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját polgári peres ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [15] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]}, így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [16] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.)

AB határozat, Indokolás [25]]. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára szintén nincs lehetőség.

- [17] Az Alaptörvény 28. cikke tekintetében fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkére alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható {lásd pl. 3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 12/2020. (VI. 22.) AB határozat, Indokolás [41]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}, ezért az indítványozónak alkotmányjogi panasz előterjesztésére e vonatkozásában sincs lehetősége.
- [18] 3.3. Az alkotmányjogi panasz egyebekben az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének is csak részben felel meg. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a bírói döntés megsemmisítésére. Ugyanakkor az indítvány nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti feltételt, amikor állítja ugyan az alaptörvény-ellenességet, de nem indokolja, hogy a támadott bírósági döntések miért és mennyiben sértik az Alaptörvény II. cikkét, VI. cikk (3) bekezdését, XV. cikk (1) bekezdését, XIX. cikkét, a XX. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXV. cikkét.
- [19] Az Alkotmánybíróság továbbá megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben sem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, pusztán azt állítja az indítványozó, hogy a jogorvoslat csak formális volt, de ezt alkotmányjogi érvekkel nem támasztotta alá.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog sérelme vonatkozásában az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a töretlen gyakorlata értelmében a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog tartalmával nem áll alkotmányjogi összefüggésben {lásd: 3242/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [24]; 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogorvoslathoz való alapjog alkotmányos védelmi köre ugyanis a rendes jogorvoslatokra terjed ki {lásd: 3266/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [16], 3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [12], 3162/2020 (V. 21.) AB végzés, Indokolás [16], 3112/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [21] Az alkotmányjogi panasz ezekben az elemeiben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja követelményét, ezért érdemi vizsgálat lefolytatásának e körben nincs helye.

- [22] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mivel a bíróságok döntéseiket nem indokolták meg teljeskörűen, azokat az észszerű határidő elvét megsértve hozták meg, illetve számos eljárási szabálysértést követtek el.
- [24] 4.1. A tárgyi ügyben az indítványozó azt kifogásolta, hogy a Kúria indokolási kötelezettsége keretében nem vette figyelembe az általa hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseket (az indítványozó felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek megsértésére jogszabálysértésként hivatkozott), illetve nem oldotta fel a szakértői vélemények közötti ellentmondást, összességében Kúria, valamint az első- és másodfokú bírósági ítéletek hiányosak, tényekkel ellentétesek, ellentmondásosak.
- [25] „A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban részt vevő feleknek az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e (lásd hasonlóan: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [26] A tárgyi ügyben megállapítható, hogy a Kúria ítéletében kifejezetten foglalkozott az indítványozó felülvizsgálati kérelmében megfogalmazott alkotmányossági felvetésekkel, a szakértői véleményeket részletesen ismertette és számot adott arról, hogy mennyiben vette figyelembe döntése meghozatalakor az azokban foglaltakat.
- [27] 4.2. Az indítványozó az észszerű idő elvének megsértését is állította, tekintettel arra, hogy a 2013-ban indult peres eljárás 2025-ben zárult le. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „nem áll rendelkezésére olyan jogkövetkezmény, amelynek alkalmazása képes lenne orvosolni vagy enyhíteni önmagában az eljárás elhúzódásának a tényét. Ezzel a problémával az Alkotmánybíróság már büntetőeljárások és polgári eljárások elhúzódása kapcsán is szembesült [...]. Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése

értelmében ugyanis az alaptörvény-ellenes – a XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütköző – bírói döntést meg kell semmisítenie és a megsemmisítés hatályát kiterjesztheti a hatósági döntésre is az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján. A megsemmisítés hatása ellentétes lenne az elérendő céllal: azt eredményezné, hogy a már hosszúra nyúlt eljárás még tovább folytatódik és húzódik. Ebben a helyzetben az Alkotmánybíróság csupán jelezni képes az észszerű határidőn belüli ügyintézés jelentőségét. Ez a konkrét ügyben csak egyfajta morális elégtételt jelenthetne az indítványozó számára” {3052/2025. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [97]–[98]}.

- [28] 4.3. A bírósági ítéletek hiányosságait, ellentmondásos voltát állító indítványi elemmel összefüggésben az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [29] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [30] Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kizárólag olyan törvényességi, valamint bizonyíték-értékelési kérdéseket kifogásolt, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként azok vizsgálata az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

- [32] 4.4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetik fel, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel. Az indítvány kizárólag tényállás-megállapítási, bizonyíték-értékelési és bírói mérlegelési kérdéseket kifogásol ezért ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [33] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró